

40 vågade livet under Gothenburg 1000

Trots att GBG-1000 krockade med en stor vingbilstävling i Tyskland så hade vi ett stort startfält. Tre från Lettland, tre från Finland och två danskar. Resten var raceare från Stockholm i norr till Malmö i söder. Jag vill säga att alla slotraceare är helt fantastiska. Ni kommer alltid med gott humör till tävlingarna och ni är nästan lika glada även när det strular med era bilar. Jag älskar er allihop!

Redan på fredagen var det full fart på och runt Partilletracken. Det tränades och tränades från klockan 15 till efter midnatt, om det var till någon nytta vet man ju aldrig. Självt har jag efter 45 år i branschen dragit ner stort på träningen men tycker att jag trots detta lyckat hyfsat, med tanke på min ålder.

På lördag morgon var jag som vanligt uppe tidigt och fixade frukost till alla morgonhungliga deltagare. Så var det ytterligare två timmars träning innan det en halvtimme senare hade besiktigats in fyrtyo Saloonbilar. Via kvalet skulle nu alla bilarna delas in i fem finaler, 8 x 3 minuter. TQ gick till Uffe Törn på 5.169 före Janne Ekman 5.264 och Christer Helgesson 5.286. Jag brukar bara nämna de tre första i kvalet, men denna gång måste jag nämna fjärdeplatsen som togs av en person som tidigare i veckan blivit avkastad från en häst. Där stod Gabriella Hermansson med stödkrage runt halsen och skrällde till med 5.304. Bäste utlänning var Janis Rage-Ragis, från Lettland, med 5.461

I final-E fick tyvärr Simon Gustavsson bryta efter halva racet. En våldsam krasch gjorde att axeln bröts av. Bättre gick det för två andra Åtvidabergare. Striden stod nämligen mellan Martin Granberg och Victor Thorsson. Det blev Martin som fick njuta segerns sötma med sina 217.51. Efter dessa kämpade ännu en Åtvidare, Johan Thorsson, om tredjeplatsen, men han fick se sig omkörd av skåningen Bosse Åkesson. Finlands kvinnliga deltagare, Emilia Sinisaari, blev femma på 192.67 tätt följd av vår egen Krister Martinsson och Rolf Ax Åtvidaberg (strul under resans gång.)

Jag hade hamnat i final-D som blev en mycket ren och jämn final. Viktor Bergman och André Palm hade otur med att få drevrar på sina bilar. Jag körde jämna 28-rundor men kunde inte hänga med Lasse P som höll sig på 29-rundor, med 232.78 som slutresultat. Efter mina 224.74 var det ganska tight, Erik Noltensmejer (Danmark) 221.18, Kari Sinisaari 220.80, Uffe Karlsson 219.03, Marin Helge 211.19.

Stefan Törnfeldt, som egentligen skulle varit och tävlat i Tyskland, men som missade flyget på grund av Gabbes fall, fick hålla till godo med GBG-1000.

Robban hade lånat honom en bil och med denna gav han Danne Ax en tuff match om förstaplatsen i C-finalen. Med sina 238.25 slog han faktiskt Danne med dryga två varv. På behörigt avstånd efter dessa två kom i nämnd ordning unge Heikki Sinisaari, Mikael Svensson, Michel Lorin, Peteris Taurins och Heléne Bergman. Pigge Elfström hamnade tyvärr på fel spår och kvaddade pickupen.

De som hade trubbel under resans gång i final-B var Mia Ekman, Carolin Karlsson och Janis Rage-Ragis. Av de övriga fem så var det Kennet Signal och Michael Landrud som for fram snabbast på tracken. Som vinnare med dryga varvet tillgodo stod till slut Landrud med 245.16. Nästa kamp stod mellan Eric Signal och dansken Steen Michaelsen. Eric kom med en vass spurt och gled förbi Steen med ett halvt varv och slutade på 238.51. Ugis Viksne, Lettland, var åtta varv efter dessa två.

Gabriella som kvalat så bra hängde inte riktigt med i farterna som hölls i A-finalen. Så råkade hon också ut för ett drevras på slutet och det som börjat i DUR slutade i MOLL. Ytterligare tre förare hade depåbesök under denna final och var avsågade från slutstriden om pokalerna. Det var Micke G-son, Christer Helgesson och

Robban Hjelm. I topp var det istället fyra GO-69:are som kämpade om segern. Uffe Törn behövde inte kämpa, han var överlägsen. Uffe tog chansen att köra med det veka JK-chassit och klarade sig från krockar under resans gång, och slutade på finfina 255.23. Efter honom stred Thomas "Lillen" Schüler, om att nå ett bättre resultat än "Drutten" haft i B-finalen. Det hängde på håret men under slutsekunden slog varvräknaaren om till 246 och han blev totaltvåa. Efter Thomas slutade Janne Ekman fyra och Lasse Törn femma.

1.	Uffe Törn	GO-69	255.23
2.	Thomas Schüler	GO-69	246.05
3.	Michael Landrud	Åtvidaberg MK	245.16

Mera träning, denna gång en timma med Open-12. Även i denna klass besiktigades det in 40 bilar, så det blev fem finaler 8 x 3 minuter.

Michael Landrud fixade TQ och nytt banrekord med sina 4.490 före Peteris Taurins, Lettland, 4.566 och Steen Michaelsen 4.570.

I final E blev det snabbt ett manfall. Redan efter ett kört varv bröt Victor Thorsson, Rolf Ax hann med 16 varv och Martin Helge från Boxholm hela 112. Det var många Åtvidabergare i denna final. Krister Martinsson lyckades slå en av dem som inte bröt och det var Uffe Karlsson. Striden stod till sist mellan Johan Thorsson och ungdomarna Martin Granberg och Carolin Karlsson. Martin fick än en gång njuta av segerns sötma. Med sina 249.92 var han fem varv före Carro och ytterligare ett drygt varv ner till Johan.

Final-D var ett riktigt ungdomsrace, det var bara Bosse Åkesson och Ugis Viksne som höjde snittåldern. Ugis fick kämpa mot flickorna om sjätteplatsen. Gabriella knep den med två varv tillgodo på Ugis och ytterligare fyra till Emilia.

Det såg länge ut att stå mellan Eric Signal och Viktor Bergman. Eric var dock lite tuffare än Viktor, som istället fick rikta in sig på att hålla undan för André Palm. André kom aldrig ikapp men gjorde ett riktigt kanonrace. Bosse fick se sig slagen av dessa småglin, men var före unge finländaren Heikki Sinisaari.

Pigge Elfström och Heléne Bergman hade drevras respektive kabelbrott i final-C och var borta i denna mycket jämna och välkörda final. Farsan Kari Sinisaari hade inte tillräckligt bra bil för att hänga med, och striden om fjärdeplatsen blev riktigt tuff. Micke Svensson och jag hade en vild strid om denna åtråvärda placering hela racet igenom. Jag hade turen eller skickligheten att vara 28/100 före när strömmen bröts. Dryga tio varv före oss stred Kennet Signal, Lasse Pettersson och Erik Noltensmejer om förstaplatsen. Erik hade greppet inför sista

spårbytet, men Kennet och Lasse hade inte gett upp kampen. De närmade sig men inte tillräckligt. Erik var med 269.86 två varv före Kennet och ytterligare ett till Lasse. På tredje segmentet i B-finalen blev det lite hets i depån. Stefan fick drevras och Janne tog hand om att byta detta. Han hade inte mer än börjat då hans hustru Mia drabbades, även hon av ett drevras. Landrud ryckte in och det hela slutade så lyckligt som det kunde. Stefans bil, som han lånat av Janne, fick sedan också ett magnetsläpp, och Törnfeldt fann för gott att bryta. Unge Simon Gustavsson hade också problem med dreven och fick inget bra resultat. Lasse Törn hade ett knappt kommando hela racet igenom jagad av Christer Helgeson som blev tvåa och Michel Lorin som fixade tredjeplatsen. Lasses 272.24 är ett mycket bra resultat, skulle det t.o.m. kunna räcka till segern? Danne Ax var i hasorna på Lorin och klart före Micke G-son.

Så var de åtta snabbaste kvalarna på plats och skulle göra upp i A-finalen. Tre hade problem under racet och det var Rage-Ragis, Robban Hjelm och Janne Ekman. Den sistnämnde bröt med två spår kvar att köra. Landrud såg länge ut som en vinnare, men efter att bilen hamnat på fel spår och kraschat var den sig inte riktigt lik. Uffe Törn tog över taktpinnen och jagade farsans resultat från B-finalen. Landrud kunde i alla fall hålla undan för en jagande Peteris. Steen tvingades till ett depåbesök på sista spåret och kunde inte utmana. En som också hade problem på sista spåret var Schüler som fick bryta med sprängd motor. Hur gick det då för Uffe? Jo då han vann till slut, tre varv bättre än Lasse och tog hem även denna klass.

1.	Uffe Törn	GO-69	275.30
2.	Lasse Törn	GO-69	272.24
3.	Erik Noltensmejer	Danmark	269.86

Efter tävlingarna blev det pizzahämtning så att hungern kunde stillas, sedan var det dags för ett litet skojrace. Det gällde att få till ett bra varv på Frogs plastbana, med en av "leksaksbilarna". Varje förare fick köra fem varv. Frog är klubben vi delar lokalen med nu sedan flygarna har flyttat. De har en fyrspårs plastbana. Sedan skulle vi med en liknande bil köra ett varv på vår bana och lägga ihop tiderna så man kunde kora en vinnare. Det fanns ytterligare en hake, före varje körning var man tvungen att hälla i sig en snaps. Detta blev en uppsluppen tillställning. När de sjutton startande hade kört färdigt på Frogbanan var det inte helt oväntat "Drutten" som fixat den bästa tiden 11.376 före Pigge 12.036 och danske Erik 12.111.

Då dessa bilar drivs med plus till höger, innebar det att man fick köra motsatt håll mot vad man är van vid på den stora banan. Här hade man bara ett varv på sig att fixa en bra tid. Snabbast här var Landruds bonusson, Viktor Bergman med 11.567 före just Landrud 11.690 och Janne Ekman 12.170. Så var det prisutdelning och för att få detta pris var man tvungen att ta ytterligare en snaps.

1.	Michael Landrud	Åtvidabergs MK	23.066
2.	Viktor Bergman	Åtvidabergs MK	23.804
3.	Janne Ekman	GO-69	24.470

Till sist blev det tvätt av stora banan och insopning, följt av lite träning i morgondagens klass, Eurosport 24.

På söndag var det så dags för det verkliga GBG-1000. 31 bilar kom till start och här visade det sig att letterna var snabbast i kvalet. TQ 4.171 till Peteris Taurins före Janis Rage-Ragis 4.229. Vår unga stjärna Eric Signal blev trea med 4.324.

Denna klass kördes i fyra semifinaler 8 x 3 minuter och en final 8 x 5 minuter.

I D-semi var det ett triangel drama mellan Carolin Karlsson, Viktor Bergman och Micke Svensson, ingen av de övriga var i närheten av dessa. Martin Granberg blev fyra före Emilia Sinisaari. Heléne Bergman och Johan Thorson hade många problem. Segern såg ut att stå mellan Carro och Viktor, men Micke kom med en rejäl slutspurt och var så när att slå sig förbi Carro. Med 260.88 klarade sig Carro med halvvarvet tillgodo, men fick se sig slagen av Viktor med nästa tre varv, han fick 263.75.

I C-semi fick Mia bryta och stackas Simon fick även här drevras. Lasse Pettersson startade mjukt men kom bra på slutet och vann lätt på 267.19.

Om andraplatsen var det ett nytt triangel drama, denna gång mellan Robban, dansk-Erik och Gabbe. Jag hade försökt att tala förstånd med Gabbe inför denna semi och förklarat att man kan inte köra race som man kör kval. Halleluja, äntligen lyssnade hon på sin gamle kompis och gjorde ett kanonrace. Hon hade lite otur under loppet men fixade andraplatsen med 258.52 nästan ett varv före en jagande Robban och ytterligare något varv ner till Erik. Janne Ekman och Viktor Thorsson fick inte riktigt till det.

Det var inte länge det var åtta förare i B-semi. Christer Helgesson kvaddade sitt chassi och bröt efter två spår. Då hade Pigge redan haft två pinionsläpp och bröt efter 11 körda varv på tredje segmentet. Heikke Sinisaari hade dubbla drevras och Landrud råkade ut för ännu en krasch, men var trots detta inte så långt efter de andra fyra. Steen var överlägsen med sina 292.60. Sedan var det krig mellan Finland och Lettland om andraplatsen. Det höll på att sluta oavgjort, men med 2/100 tillgodo var Kari före Ugis. Stefan Törnfeldt var strax efter dessa. I semi A råkade Michel Lorin ut för en riktig smäll redan på andra spåret och fick gå i depå alldeles för länge för att ha något med en eventuell final att göra.

Alla de övriga hade chansen in i det sista. Lasse Törn fick ett drevras efter halva racet, skulle detta kosta honom en finalbiljett? De tre bäste kvalarna gjorde upp om topplaceringen. Eric stretade emot in i det sista men fick ge sig för letterna.

Rage-Ragis nådde nästan Steens resultat från förra semi med sina 291.87 och Peteris avslutade fint till 290.16. Danne Ax var också helt klar via 281.28. Den stora duellen om sista finalplatsen stod mellan Micke G-son och Törn. Med en avslutande 36-runda fixade Törn finalen med 35/100. Även Törnfeldt var nära finalen, bara 34/100 efter G-son. Kennet Signal blev sju i A-semi.

I finalen var det bara tre förare som klarade sig helskinnade genom de 40 minuterna. Rage-Ragis hade alla fel man kan komma på och bröt tidigt.

Danne Ax började med två snabba drevras och fick sedan bryta med krokig motoraxel.

Törn hade drevras, drevras, drevras och sedan fick han drevras och då bröt även han. Peteris och Ugis hade några småfel under finalen och halkade efter de tre giganterna. Någon spänning infann sig aldrig. Steen Michaelsen var i ledningen från start till mål. Eric Signal hade sedan samma avstånd ner till Kari Sinisaari, så pokalerna var fördelade tidigt.

1.	Steen Michaelsen	Danmark	500.89
2.	Eric Signal	GO-69	492.70
3.	Kari Sinisaari	Finland	483.15

Så var det bara prisutdelningen kvar. Fem av pokalerna gick till hemmaförare.

Det måste man tycka vara godkänt. Eftersom det var sex tjejer anmälda från början hade vi ett tjejpris i varje klass också. Tyvärr kunde inte Elin Mood komma, och så var de bara fem. Bästa kvinna i Production och Open-12 blev Mia Ekman och i Eurosport 24 Carolin "Carro" Karlsson. Alla kvalvinnarna fick också pris. Det var en mycket liten tom fickplunta. Uffe Törn, Michael Landrud och Peteris Taurins var de lyckliga.

Vi kan vara nöjda över hur tävlingarna genomfördes, jag kan inte påminna mig att det var något strul alls under dessa dagar. Vi slår oss inte för bröstet för det utan försöker att få det ännu bättre första helgen i december 2010.

Berna

Här kommer två söta barnhistorier och en från ljugarbänken.

Ur en uppsats om trafiklära.

När man cyklar och tänker svänga in på en annan gata, bör man sträcka ut armarna så att ens efterkommande vet vart man tar vägen.

Varje år brukar lärarinnan i den lilla småskolan på västgötaslätten berätta för barnen om Josef, jungfru Maria och Jesusbarnet. En lite flicka som gick i andra klassen, berättade när hon kom hem strax före jul:

Mamma, den där jungfrua som feck en liten i fjol – ho sa ha en liten i år ock.

Under våren 1945 talade man ofta om vad Hitler borde få för straff. Ett gäng gubbar stod på Masthuggstorget och hittade på det ena värre än det andra. Till slut var det stuvaren Krok-Johan, som slungade ut sin dom:

Naj, de e för lindri'tt, alltihop de I föreslår! Nä, han skulle fanimaj ha mi' käring!